

32003D0564

L 192/23

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÉ UNIE

31.7.2003

ROZHODNUTÍ KOMISE
ze dne 28. července 2003,
kterým se provádí směrnice Rady 72/166/EHS, pokud jde o kontroly pojištění občanskoprávní
odpovědnosti z provozu motorových vozidel

(oznámeno pod číslem K(2003) 2626)

(Text s významem pro EHP)

(2003/564/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 72/166/EHS ze dne 24. dubna 1972 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontroly povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění⁽¹⁾, naposledy pozměněné směrnicí 90/232/EHS⁽²⁾, a zejména na čl. 2 odst. 2 a čl. 7 odst. 3 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Vztahy mezi národními kanceláři pojišťitelů členských států, definovanými v čl. 1 odst. 3 směrnice 72/166/EHS (dále jen „kanceláře“), a kanceláři pojišťitelů České republiky, Maďarska, Norska, Slovenska a Švýcarska byly upraveny doplňkovými dohodami ke vzorové dohodě o systému zelené karty mezi národními kanceláři pojišťitelů ze dne 2. listopadu 1951 (dále jen „doplňkové dohody“). Tyto doplňkové dohody vytvořily praktické předpoklady pro odstranění kontrol pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel v případě vozidel s obvyklým stanovištěm na územích všech těchto zemí.

(2) Komise poté přijala rozhodnutí, jimiž se ukládá každému členskému státu upustit podle směrnice 72/166/EHS od vykonávání kontrol pojištění občanskoprávní odpovědnosti u vozidel, která mají obvyklé stanoviště na území jiného členského státu nebo na územích výše uvedených třetích zemí, na něž se vztahují doplňkové dohody.

(3) Národní kanceláře pojišťitelů přezkoumaly a sjednotily znění doplňkových dohod a nahradily je jedinou dohodou (dále jen „Mnohostranná dohoda o zárukách“), která byla uzavřena v Madridu dne 15. března 1991 v souladu se zásadami stanovenými v čl. 2 odst. 2 směrnice 72/166/EHS. Tato Mnohostranná dohoda o zárukách byla přiložena k rozhodnutí Komise 91/323/EHS⁽³⁾.

(4) Komise poté přijala rozhodnutí 93/43/EHS⁽⁴⁾, 97/828/ES⁽⁵⁾, 99/103/ES⁽⁶⁾ a 2001/160/ES⁽⁷⁾, jimiž se každému členskému státu ukládá v souladu se směrnicí 72/166/EHS upustit od vykonávání kontroly pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel, která mají obvyklé stanoviště v jiném členském státě nebo na území Islandu, Slovinska, Chorvatska a Kypru.

(5) Dne 30. května 2002 byla v Rethymnu na Krétě v souladu se zásadami, které jsou uvedeny v čl. 2 odst. 2 směrnice 72/166/EHS, uzavřena dohoda mezi národními kanceláři pojišťitelů členských států Evropského hospodářského prostoru a dalších přidružených států. V prvním dodatku uvedené dohody jsou všechna ustanovení vzorové dohody mezi kanceláři a Mnohostranné dohody o zárukách shrnuta do jediného dokumentu (vnitřní předpisy). S účinkem od 1. srpna 2003 nahrazují tyto vnitřní předpisy obě uvedené dohody.

(6) Rozhodnutí 91/323/EHS, 93/43/EHS, 97/828/ES, 99/103/ES a 2001/160/ES by proto měla být zrušena od 1. srpna 2003,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 103, 2.5.1972, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 129, 19.5.1990, s. 33.

⁽³⁾ Úř. věst. L 177, 5.7.1991, s. 25.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 16, 25.1.1993, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 343, 13.12.1997, s. 25.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 33, 6.2.1999, s. 25.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 57, 27.2.2001, s. 56.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 3

Členské státy neprodleně uvědomí Komisi o opatřeních přijatých k provedení tohoto rozhodnutí.

Článek 1

Od 1. srpna 2003 upustí každý členský stát od vykonávání kontrol pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel, která mají obvyklé stanoviště na území jiného členského státu nebo na území České republiky, Chorvatska, Kypru, Maďarska, Islandu, Norska, Slovenska, Slovinska a Švýcarska a na něž se vztahuje Dohoda mezi národními kanceláři pojišťovatelů členských států Evropského hospodářského prostoru a dalších přidružených států připojená jako příloha tohoto rozhodnutí.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

Článek 2

Rozhodnutí 91/323/EHS, 93/43/EHS, 97/828/ES, 99/103/ES a 2001/160/ES se zrušují od 1. srpna 2003.

V Bruselu dne 28. července 2003.

Za Komisi

Frederik BOLKESTEIN

člen Komise

PŘÍLOHA

DODATEK

**DOHODA MEZI NÁRODNÍMI KANCELÁŘEMI POJISTITELŮ ČLENSKÝCH STÁTŮ EVROPSKÉHO
HOSPODÁŘSKÉHO PROSTORU A DALŠÍCH PŘIDRUŽENÝCH STÁTŮ**

PREAMBULE

s ohledem na směrnici Rady 72/166/EHS ze dne 24. dubna 1972 (první směrnice o pojištění motorových vozidel), která stanovuje, že národní kanceláře pojišťovatelů členských států uzavřou mezi sebou dohodu, podle níž každá národní kancelář pojišťovatelů zaručí na svém území v souladu s požadavky svých vnitrostátních právních předpisů o povinném pojištění likvidaci škod způsobených používáním motorových vozidel, která mají obvyklé stanoviště v jiném členském státě, bez ohledu na to, zda jsou pojištěná,

s ohledem na skutečnost, že výše uvedená směrnice stanovuje, že s vozidly, která mají obvyklé stanoviště ve třetí zemi, je nakládáno jako s vozidly, která mají obvyklé stanoviště ve Společenství, pokud národní kanceláře pojišťovatelů všech členských států jednotlivě zaručí – každá v souladu s vlastním vnitrostátním právem o povinném pojištění – likvidaci škod vzniklých při nehodách na jejich území v důsledku používání takových vozidel,

s ohledem na skutečnost, že při uplatňování těchto předpisů národní kanceláře pojišťovatelů členských států a národní kanceláře pojišťovatelů jiných států uzavřely několik dohod, jejichž cílem je plnění předpisů směrnice, a že se tyto kanceláře následně rozhodly nahradit je jedinou dohodou, nazvanou Mnohostranná dohoda o zárukách mezi národními kanceláři pojišťovatelů a podepsanou v Madridu dne 15. března 1991,

s ohledem na skutečnost, že na generálním zasedání v Rethymnu na Krétě dne 30. května 2002 Rada kanceláří rozhodla o shrnutí všech ustanovení vzorové dohody mezi kanceláři a Mnohostranné dohody o zárukách mezi národními kanceláři pojišťovatelů, jež upravují vztahy mezi kanceláři, do jediného dokumentu nazvaného „vnitřní předpisy“,

níže podepsané kanceláře uzavřely tuto dohodu:

Článek 1

Níže podepsané kanceláře se s ohledem na vzájemné vztahy zavazují, že budou dodržovat závazná ustanovení, jakož i nepovinná ustanovení oddílu II a případně oddílu III vnitřních předpisů přijatých Radou kanceláří dne 30. května 2002, jejichž kopie je přiložena k této dohodě jako dodatek I.

Článek 2

Níže podepsané kanceláře opravňují, vlastním jménem a jménem svých členů, ostatní signatářské kanceláře k smírné likvidaci jakékoli škody a k akceptování jakéhokoli soudního nebo mimosoudního řízení, které může vést k výplatě odškodnění v důsledku nehod, které spadají do působnosti těchto vnitřních předpisů nebo jsou jejich předmětem.

Článek 3

Závazek ve smyslu článku 1 nabývá platnosti dnem 1. července 2003, kdy nahradí vzorovou dohodu mezi kanceláři a Mnohostrannou dohodou o zárukách mezi národními kanceláři pojišťovatelů, které doposud zavazovaly signatáře této dohody.

Článek 4

Tato dohoda se uzavírá na dobu neurčitou. Rozhodne-li se signatářská kancelář odstoupit od této dohody, oznámí okamžitě toto rozhodnutí písemně prezidentu Rady kanceláří, který vyrozumí ostatní signatářské kanceláře a Komisi Evropských společenství. Odstoupení nabývá účinku uplynutím dvanáctiměsíčního období ode dne odeslání takového oznámení. Dotyčná signatářská kancelář nadále odpovídá podle této dohody za uspokojení všech žádostí o odškodnění v důsledku nehod, které nastanou do uplynutí uvedené lhůty.

Článek 5

Tato dohoda se uzavírá mezi níže uvedenými signatářskými kanceláři ve vztahu k územím, pro něž je každá z nich příslušná, ve třech vyhotoveních v anglickém jazyce a ve třech vyhotoveních ve francouzském jazyce.

Po jednom vyhotovení v každém z obou jazyků je uloženo v sekretariátu Rady kancelář, v generálním sekretariátu Comité Européen des Assurances (Evropského výboru pro pojištění) a u Komise Evropské unie.

Generální tajemník Rady kancelář poskytne každé signatářské kanceláři ověřené opisy této dohody.

V Rethymnu na Krétě dne 30. května 2002.

Rakousko, za Verband der Versicherungsunternehmen Österreichs: Günter Albrecht, tajemník a manažer

Belgie, za Bureau Belge des Assureurs Automobiles: Alain Pire, ředitel-generální tajemník

Švýcarsko (a Lichtenštejnsko), za Swiss National Bureau of Insurance: Martin Metzler, prezident

Kypr, za Motor Insurers' Fund: Aristos Pissiris, prezident, a Andreas Charalambides, manažer/tajemník

Česká republika, za Českou kancelář pojistitelů: Jakub Hradec, generální ředitel

Německo, za Deutsches Büro Grüne Karte e.V.: Ulf Lemor, generální ředitel

Dánsko (a Faerské ostrovy), za Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring: Steen Leth Jeppesen, generální ředitel

Španělsko, za Oficina Española de Aseguradores de Automóviles: José Ignacio Lillo Cebrián, prezident

Francie, za Bureau Central Français: Alain Bouchon, prezident

Finsko, za Liikennevakuutuskeskus: Olli Latola, předseda představenstva, a Ulla Niku-Koskinenová, generální ředitelka

Spojené království Velké Británie a Severního Irska, Normanské ostrovy, Gibraltar a ostrov Man, za the Motor Insurers' Bureau: James Read, generální ředitel

Řecko, za Motor Insurer's Bureau: Michael Psalidas, předseda, a George Tzanis, generální tajemník

Maďarsko, za Hungarian Motor Insurance Bureau: István Ragályi, generální ředitel

Chorvatsko, za Hrvatski Ured Za Osiguranje: Ante Lui, generální ředitel

Itálie (a Republika San Marino a Vatikánský městský stát), za Ufficio Centrale Italiano (UCI): Raffaele Pellino, prezident

Irsko, za Motor Insurers' Bureau: Michael Halligan, generální ředitel

Island, za Alþjóðlegar Bifreiðatryggingar á Íslandi: Sigmar Ármannsson, generální ředitel

Lucembursko, za Bureau Luxembourgeois des Assureurs: Paul Hammelmann, generální tajemník

Norsko, za Trafikkforsikringsforeningen: Jan Gunnar Knudsen, generální ředitel

Nizozemsko, za Nederlands Bureau de Motorrijtuigverzekeraar: Frank Robertson, předseda

Portugalsko, za Gabinete Português de Carta Verde GPCV: Maria José Mesquita, místopředsedkyně, a Antonio Lourenço, Vogal

Švédsko, za Trafikförsäkringsföreningen: Ulf Blomgren, generální ředitel

Slovensko, za Slovenskou kanceláriu poisťovateľov: Imrich Fekete, předseda, a Lydia Blažeková, generální ředitelka

Slovinsko, za Slovensko Zavarovalno Združenje, GIZ: Tjaša Korbar, vedoucí kanceláře pro zelené karty (za Mirka Kalužu, ředitele)

PŘÍLOHA 1

VNITŘNÍ PŘEDPISY RADY KANCELÁŘÍ

Preamble

- (1) Vzhledem k tomu, že v roce 1949 zaslal Podvýbor pro silniční dopravu Výboru pro pozemní dopravu Hospodářské komise Organizace spojených národů pro Evropu vládám členských států doporučení ⁽¹⁾, v němž je vyzývá, aby pojistitele v oblasti pojištění odpovědnosti třetích osob v souvislosti s používáním vozidel požádaly o uzavření dohod za účelem vytvoření jednotných a praktických ustanovení, aby se motoristům usnadnilo uspokojivé pojištění při vstupu do zemí, kde je pojištění proti takovým rizikům povinné;
- (2) vzhledem k tomu, že v rámci tohoto doporučení byl přijat závěr, že zavedení jednotného pojišťovacího dokladu bude nejlepším řešením, a stanovilo základní principy dohod, které se uzavírají mezi pojistiteli v různých zemích;
- (3) vzhledem k tomu, že dohoda mezi kanceláři, jejíž znění přijali v listopadu 1951 zástupci pojistitelů ve státech, které v té době odpovíděly na doporučení vstřícně, představovala základ vztahu mezi těmito pojistiteli;
- (4) vzhledem k těmto důvodům:
 - a) účelem systému, obecně známého jako systém zelené karty, bylo usnadnit mezinárodní pohyb motorových vozidel tím, že pojištění odpovědnosti třetích osob v souvislosti s jejich používáním bude moci splňovat kritéria stanovená navštívenou zemí a v případě nehod zaručit odškodnění pro poškozeného v souladu s vnitrostátními právními a správními předpisy dané země;
 - b) mezinárodní karta pro pojištění motorových vozidel (zelená karta), kterou úředně uznávají vládní orgány států, jež přijaly doporučení Organizace spojených národů, je v každé navštívené zemi dokladem o povinném pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorového vozidla, jež je v tomto dokladu popsáno;
 - c) v každém zúčastněném státě byla zřízena a úředně schválena národní kancelář, která má poskytovat dvojí záruku:
 - své vládě na to, že zahraniční pojistitel bude dodržovat zákony platné v dané zemi a že poskytne poškozenému odškodnění ve zde platném rozmezí,
 - kanceláře navštívené země s ohledem na závazek člena-pojistitele zahrnující odpovědnost třetích osob v souvislosti s použitím vozidla účastníčho se nehody;
 - d) v důsledku tohoto neziskového dvojího zmocnění musí mít každá kancelář svou vlastní nezávislou finanční strukturu, jejímž základem je společný závazek pojistitelů oprávněných provozovat povinné pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel na jejím národním trhu a díky níž může plnit povinnosti vyplývající z dohod, které uzavřela s jinými kanceláři;
- (5) vzhledem k těmto důvodům:
 - a) na základě dohod, které zejména na základě registrace vozidel podepsaly příslušné kanceláře, zrušily některé státy kontroly zelených karet na svých hranicích, aby ještě více usnadnily mezinárodní silniční dopravu;
 - b) ve své směrnicí ze dne 24. dubna 1972 ⁽²⁾ navrhla Rada Evropské unie kancelářím členských států uzavření takové dohody, které byla později známa jako Doplňková dohoda mezi kanceláři a která byla podepsána dne 16. října 1972;
 - c) následující dohody opírající se o stejné principy umožnily kancelářím jiných zemí, aby se staly členy; a tyto dohody byly poté spojeny do jediného dokumentu, který byl podepsán dne 15. března 1991 a byl nazván Mnohostranná dohoda o zárukách;
- (6) vzhledem k tomu, že nyní je žádoucí, aby všechna ustanovení, která upravují vztahy mezi kanceláři, byla shrnuta do jediného dokumentu, přijala Rada kancelářů na svém generálním zasedání v Rethymnu na Krétě dne 30. května 2002 tyto Vnitřní předpisy.

⁽¹⁾ Doporučení č. 5 přijaté v lednu 1949, nahrazené dodatkem 2 úplného usnesení o usnadnění silniční dopravy přijatým Podvýborem pro silniční dopravu Výboru pro pozemní dopravu Hospodářské komise Organizace spojených národů pro Evropu, jehož znění je přiloženo v dodatku I.

⁽²⁾ Směrnice Rady ze dne 24. dubna 1972 (72/166/EHS) o sblížování právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontroly povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění, jejíž znění je přiloženo v dodatku II.

ODDÍL I

OBEČNÁ PRAVIDLA (ZÁVAZNÁ USTANOVENÍ)

Článek 1

Účel

Účelem těchto vnitřních předpisů je upravit vzájemné vztahy mezi národními kanceláři pojišťitelů při prosazování doporučení č. 5 přijatého dne 25. ledna 1949 Podvýborem pro silniční dopravu Výboru pro pozemní dopravu Hospodářské komise Organizace spojených národů pro Evropu, nahrazeného přílohou 2 úplného usnesení o usnadnění silniční dopravy (RE4) přijatého Podvýborem pro silniční dopravu Výboru pro pozemní dopravu Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů na jejím 74. zasedání ve dnech 25. až 29. června 1984 v jeho současném znění (dále jen „doporučení č. 5“).

Článek 2

Definice

Pro účely těchto vnitřních předpisů se dále uvedená slova a výrazy rozumějí výhradně v těchto významech:

1. „národní kanceláři pojišťitelů“ (dále jen „kancelář“) profesionální organizace, která je členem Rady kanceláří a která byla založena v zemi, kde má své sídlo, v souladu s doporučením č. 5;
2. „pojistitutelem“ jakýkoli podnik, který je oprávněn podnikat v oblasti povinného pojištění odpovědnosti třetí osoby v souvislosti s používáním motorových vozidel;
3. „členem“ jakýkoli pojišťitel, který je členem kanceláře;
4. „korespondentem“ jakýkoli pojišťitel nebo jiná osoba jmenovaná jedním nebo několika pojišťiteli se schválením kanceláře země, v níž má taková osoba sídlo, za účelem projednávání a likvidace škod způsobených při nehodách, jichž se účastní vozidla, pro která dotyčný pojišťitel či pojišťitelé vydali pojistku a které se staly v dané zemi;
5. „vozidlem“ jakékoli motorové vozidlo pro provoz na pozemních komunikacích a poháněné mechanickou silou, nejezdící však po kolejích, nebo přívěs, připojený či nepřipojený, jež podléhá povinnému pojištění v zemi, v níž se používají;
6. „nehodou“ jakákoli událost způsobující škodu či zranění, na niž se může podle zákonů země, kde k ní dojde, vztahovat povinné pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel;
7. „poškozeným“ jakákoli osoba, která má nárok na odškodnění za jakoukoli škodu či zranění způsobené vozidlem;
8. „nárokem“ jakýkoli jeden nebo více nároků na výplatu odškodnění předložených poškozeným a vzniklých z téže nehody;
9. „pojistkou“ smlouva o povinném pojištění, kterou vydal člen a která se týká občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel;
10. „pojištěným“ jakákoli osoba, jejíž občanskoprávní odpovědnost je kryta pojistkou;
11. „zelenou kartou“ mezinárodní osvědčení pojištění motorových vozidel, které odpovídá některému ze vzorů schválených Radou kanceláří;
12. „Radou kanceláří“ orgán, do kterého musí vstoupit všechny kanceláře a který odpovídá za správu a fungování mezinárodního systému pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel (systém zelené karty).

Článek 3

Projednání škodné události

1. Pokud kancelář dostane informaci o nehodě, k níž došlo na území země, pro niž je příslušná, a které se účastní vozidlo z jiné země, zahájí šetření okolností nehody, aniž čeká na formální ohlášení pojistné události. Pokud možno co nejdříve oznámí takovou nehodu pojišťiteli, který vydal zelenou kartu či pojistku, nebo případně příslušné kanceláři. Opomenutí se jí však nepřipisuje k tizi.

Pokud v průběhu šetření kancelář zjistí, že je pojišťitel vozidla účastníkem se nehody zjištěn a že byl korespondent tohoto pojišťitele schválen v souladu s článkem 4, postoupí tuto informaci urychleně korespondentovi, který podnikne další kroky.

2. Po doručení nároku vzniklého z nehody za okolností, které jsou popsány výše, pokud byl schválen korespondent pojistitele, postoupí kancelář škodnou událost neprodleně korespondentovi, aby mohla být projednána a likvidována v souladu s článkem 4. Pokud korespondent není schválen, uvědomí okamžitě pojistitele, který vydal zelenou kartu či pojistku, nebo případně příslušnou kancelář, že obdržela nárok a že jej projedná nebo zařídí její projednání zástupcem, jehož totožnost rovněž oznámí.

3. Kancelář je oprávněna likvidovat jakoukoli škodu smírně nebo akceptovat jakýkoli mimosoudní nebo soudní proces, který může vést k výplatě odškodnění.

4. Všechny škodné události projednává kancelář samostatně v souladu s právními a správními předpisy, které se v zemi, kde došlo k nehodě, používají v souvislosti s odpovědností, odškodněním poškozených a povinným pojištěním v nejlepším zájmu pojistitele, který vydal zelenou kartu či pojistku, nebo případně příslušné kanceláře.

Kancelář nese výhradní odpovědnost za všechny záležitosti, které se týkají výkladu práva platného v zemi, kde došlo k nehodě (i když odkazuje na právní předpisy jiné země), a likvidace škody. S výhradou posledního ustanovení informuje kancelář na výslovnou žádost před přijetím konečného rozhodnutí buď pojistitele, nebo příslušnou kancelář.

5. Pokud zamýšlená likvidace překračuje podmínky či omezení, které se uplatňují u povinného pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel v zemi, kde došlo k nehodě, ačkoli je kryto pojistkou, projedná kancelář s pojistitelem tu část škody, která překračuje takové podmínky či omezení. Souhlas pojistitele není nutný, pokud je kancelář ze zákona povinna zohlednit smluvní záruky překračující taková omezení a podmínky stanovené v zákoně o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel v zemi, kde došlo k nehodě.

6. Kancelář nesmí ze své vlastní vůle ani bez písemného souhlasu pojistitele či příslušné kanceláře svěřit nárok zástupci, který je na něm na základě smluvního závazku finančně zainteresován. Pokud tak učiní bez takového souhlasu, omezí se jeho právo na náhradu na jednu polovinu jinak zpětně získatelné částky.

Článek 4

Korespondenti

1. S výhradou jakékoli jinak znějící dohody, která váže kancelář k jiným kancelářím, a/nebo jakýchkoli vnitrostátních právních či správních předpisů, vypracuje každá kancelář podmínky, za nichž vydává, zamítá nebo odvolává své schválení korespondentů ustanovených v zemi, pro niž je příslušná.

Toto schválení se však vydává automaticky, pokud je o ně požádáno jménem člena jiné kanceláře pro provozovnu tohoto člena v zemi kanceláře, která obdržela žádost, za předpokladu, že je taková provozovna oprávněna provádět pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel.

2. Kanceláře v členských státech Evropského hospodářského prostoru se zavazují, že při obdržení takové žádosti schválí za korespondenty ve své zemi zástupce pro likvidaci škod, kteří již byli jmenováni pojistiteli ostatních členských států v souladu se směrnicí 2000/26/ES. Toto schválení nemůže být odvoláno, dokud příslušný korespondent vykonává svou funkci zástupce pro likvidaci škod podle uvedené směrnice, pokud neporušuje závazným způsobem své závazky podle tohoto článku.

3. Jedině kancelář je na žádost jednoho ze svých členů oprávněna zaslat jiné kanceláři žádost o schválení korespondenta zřízeného v zemi takové kanceláře. Tato žádost se zasílá faxem nebo elektronickou poštou a je k ní přiložen doklad o tom, že navrhovaný korespondent přijímá požadované schválení.

Příslušná kancelář vydá nebo odepre své schválení do tří měsíců ode dne přijetí žádosti a oznámí své rozhodnutí se dnem účinku kanceláři, která podala žádost, a příslušnému korespondentovi. V případě, že není doručena žádná odpověď, má se za to, že schválení bylo vydáno a že nabylo účinku uplynutím uvedené lhůty.

4. Korespondent projednává všechny nároky vyplývající z nehod, k nimž došlo v dané zemi a kterých se účastnila vozidla pojištěná pojistitelem, který požádal o jeho schválení, v souladu s právními či správními předpisy, které se v zemi, kde došlo k nehodě, uplatňují v souvislosti s odpovědností, odškodněním poškozených a povinným pojištěním motorových vozidel, jménem kanceláře, která ho schválila, a za pojistitele, který o jeho schválení požádal.

Pokud jakákoli zamýšlená likvidace překračuje podmínky či omezení, která se uplatňují v rámci zákona o povinném pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel v zemi, kde došlo k nehodě, ačkoli je kryto pojistkou, musí korespondent dodržovat čl. 3 odst. 5.

5. Kancelář, která vydala schválení korespondenta, ho uznává za výhradně příslušného projednávat a vyřizovat nároky jménem kanceláře a za pojistitele, který o jeho schválení požádal. Kancelář informuje poškozené o této příslušnosti a postoupí korespondentovi jakákoli oznámení týkající se takových nároků. Může však kdykoli, aniž by musela zdůvodnit své rozhodnutí, převzít projednávání a likvidace škody od korespondenta.

6. Jestliže je z jakéhokoli důvodu kancelář, která vydala své schválení, požádána, aby odškodnila poškozeného místo korespondenta, obdrží náhradu přímo od kanceláře, jejímž prostřednictvím byla žádost o schválení zaslána, v souladu s podmínkami stanovenými v článku 5.

7. S výhradou čl. 4 odst. 4 může korespondent dohodnout s pojistitelem, který požádal o jeho schválení, podmínky úhrady částek splatných poškozeným a způsob výpočtu poplatku za zpracování, přičemž však taková dohoda není vůči kancelářím vynutitelná.

Jestliže není korespondent schopen získat náhradu záloh, které zaplatil v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 4 odst. 4 za pojistitele, který požádal o své schválení, obdrží náhradu od kanceláře, která ho schválila. Této kanceláři poté náhradu proplatí ta kancelář, jejímž je dotýčný pojistitel členem, v souladu s podmínkami stanovenými v článku 5.

8. Pokud kancelář dostane informaci, že se jeden z jejích členů rozhodl propustit korespondenta, okamžitě o tom informuje kancelář, která vydala své schválení. Tato kancelář může sama rozhodnout, kterým dnem pozbuje její schválení účinku.

Pokud se kancelář, která schválila korespondenta, rozhodne, že své schválení odvolá, nebo pokud dostane informaci, že si korespondent přeje, aby své schválení odvolala, informuje o tom okamžitě kancelář, která postoupila žádost o schválení korespondenta. Kancelář informuje rovněž o dni účinného odvolání korespondenta nebo o dni, kdy její schválení pozbuje účinku.

Článek 5

Podmínky náhrady

1. Když kancelář nebo zástupce, kterého jmenovala za tímto účelem, zlikviduje všechny škody vzniklé z téže nehody, zašle nejpozději do jednoho roku ode dne poslední platby ve prospěch poškozeného faxem či elektronickou poštou členovi kanceláře, který vydal zelenou kartu či pojistku, nebo případně příslušné kanceláři žádost o náhradu, v níž jsou uvedeny:

- 1.1 částky, které byly zaplacený jako odškodnění poškozeným buď smírně, nebo na základě soudního příkazu;
- 1.2 částky, které byly při projednávání a likvidaci každé škodné události zaplacený za externí služby, a všechny náklady, které byly konkrétně vynaloženy v souvislosti s právním řízením a které by byly zaplacený za podobných okolností pojistitelem se sídlem v zemi, kde došlo k nehodě;
- 1.3 poplatek za zpracování k pokrytí všech dalších nákladů, které se vypočítají podle pravidel schválených Radou kanceláří.

Když jsou škody vzniklé z téže nehody obhájeny a zlikvidovány bez výplaty odškodného, může být vznesen nárok na částky podle pododstavce 1.2 výše a na minimální poplatek stanovený Radou kanceláří v souladu s pododstavcem 1.3 výše.

2. V žádosti o náhradu je uvedeno, že dlužné částky jsou splatné v zemi a v národní měně příjemce bez nákladů do dvou měsíců ode dne žádosti a že při uplynutí uvedené lhůty se automaticky uplatňuje úrok z prodlení ve výši 12 % ročně z dlužné částky ode dne žádosti až do dne přijetí úhrady bankou příjemce.

V žádosti o náhradu může být rovněž uvedeno, že částky vyjádřené v národní měně jsou splatné v eurech v aktuálním úředním směnném kurzu v zemi nárokuující kanceláře v den žádosti.

3. Za žádných okolností neobsahují žádosti o náhradu platby pokut, kaucí či jiných finančních sankcí uvalených na pojištěného, které nekryje pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel v zemi, kde došlo k nehodě.

4. Podklady včetně objektivního důkazu o tom, že poškozeným bylo vyplaceno odškodnění, se zasílají neprodleně na žádost, aniž dojde k opoždění platby.

5. Nárok na náhradu všech částek uvedených v pododstavcích 1.1 a 1.2 výše může být vznesen v souladu s podmínkami stanovenými v tomto článku bez ohledu na to, že kancelář ještě nezlikvidovala všechny škody vzniklé z téže nehody. Nárok na poplatek za zpracování stanovený v pododstavci 1.3 výše může být také vznesen, pokud je hlavní částka, která je předmětem náhrady, vyšší než částka stanovená Radou kanceláří.

6. Jestliže je po uspokojení žádosti o náhradu znovu zahájeno projednávání škodné události nebo vznikne další škoda vzniklá z téže nehody, vypočítá se zůstatek poplatku za likvidaci v souladu s ustanoveními, která jsou platná v době, kdy je vznesena žádost o náhradu s ohledem na obnovené projednávání škodné události nebo na další nárok.

7. Když při nehodě nevznikl žádný nárok na odškodnění, nesmí být požadován poplatek za likvidaci škody.

Článek 6

Povinnost poskytnout záruku

1. Každá kancelář zaručí, že její členové zpětně uhradí jakoukoli částku, kterou v souladu s článkem 5 požaduje kancelář země, kde došlo k nehodě, nebo zástupce, kterého kancelář pro tento účel jmenovala.

Jestliže člen neprovede požadovanou platbu do dvou měsíců podle článku 5, provede náhradu po přijetí výzvy k plnění záruky kanceláře země, kde došlo k nehodě, nebo zástupce, kterého kancelář pro tento účel jmenovala, sama kancelář, k níž tento člen patří, v souladu s podmínkami popsány níže.

Kancelář vystupující jako ručitel provede platbu do jednoho měsíce. Uplynutím této lhůty se automaticky uplatňuje úrok z prodlení ve výši 12 % ročně z dlužné částky ode dne výzvy k plnění záruky až do dne přijetí úhrady bankou příjemce.

Výzva k plnění záruky se zasílá faxem nebo elektronickou poštou do dvanácti měsíců ode dne odeslání žádosti o náhradu podle článku 5. Uplynutím této lhůty, a aniž je dotčen úrok z prodlení, k němuž může být zavázána, se omezuje ručení kanceláře vystupující jako ručitel na částku, na niž vznesl její člen nárok, plus úrok za dvanáct měsíců ve výši 12 % ročně.

Výzva k plnění záruky není přípustná, pokud je odeslána za více než dva roky po odeslání žádosti o náhradu.

2. Každá kancelář ručí za to, že její členové dají korespondentům, o jejichž schválení požádali, pokyny ohledně likvidace škod v souladu s čl. 4 odst. 4 pododstavce 1 výše a že těmto korespondentům nebo kancelářům země, kde došlo k nehodě, předají všechny dokumenty, které se týkají škodných případů, jež jim byly svěřeny.

ODDÍL II

ZVLÁŠTNÍ PŘEDPISY, JIMIŽ SE ŘÍDÍ SMLUVNÍ VZTAHY MEZI KANCELÁŘEMI NA ZÁKLADĚ ZELENÉ KARTY (NEPOVINNÁ USTANOVENÍ)

Ustanovení tohoto oddílu se používají tam, kde se smluvní vztahy mezi kancelářemi opírají o zelenou kartu.

Článek 7

Vystavování a vydávání zelených karet

1. Každá kancelář nese odpovědnost za tisk svých zelených karet nebo jejich tiskem pověří své členy.

2. Každá kancelář pověří své členy vystavováním zelených karet jejich pojištěným výhradně pro vozidla, která jsou registrována v zemi, pro niž je příslušná.

3. Kancelář může kteréhokoli svého člena pověřit vystavováním zelených karet jeho pojištěným v kterékoli zemi, kde není žádná kancelář, pokud má člen v této zemi své sídlo. Tato možnost se omezuje na vozidla, která jsou registrována v dotyčné zemi.

4. Všechny zelené karty se pokládají za platné alespoň patnáct dnů ode dne vzniku pojištění. V případě, že je zelená karta vydána na kratší období, zaručí kancelář, která povolila vydání zelené karty, kancelářům v zemích, v nichž je zelená karta platná, krytí po dobu patnácti dnů ode dne začátku její platnosti.

5. Pokud je dohoda podepsaná mezi dvěma kancelářemi zrušena podle čl. 16 odst. 3 pododstavce 5, stanou se všechny zelené karty vydané jejich jménem za účelem použití na jejich příslušných územích neplatnými, jakmile zrušení nabude účinku.

6. Pokud je dohoda zrušena nebo pozastavena v souladu s čl. 16 odst. 3 pododstavcem 6, stanoví Rada kancelářím zbývajícím období platnosti zelených karet vydaných jménem příslušných kancelářích k použití na jejich příslušných územích.

Článek 8

Potvrzení platnosti zelené karty

Na každou žádost o potvrzení platnosti zjištěné zelené karty, kterou zašle kancelář faxem nebo elektronickou poštou kancelář země, kde došlo k nehodě, nebo zástupce jmenovaný pro tento účel, se odesílá konečná odpověď do tří měsíců od podání žádosti. V případě, že na takovou žádost nedorazí do konce této lhůty odpověď, považuje se zelená karta za platnou.

Článek 9

Padělané, neoprávněně vydané nebo nezákonně pozměněné zelené karty

Za každou zelenou kartu, která je předložena v zemi, pro niž je platná, a která byla údajně vydána na základě oprávnění kanceláře, tato kancelář přejímá ručení, i když je padělaná, neoprávněně vydaná nebo nezákonně pozměněná.

Záruka kanceláře se však neuplatňuje v případě, že se zelená karta vztahuje na vozidlo, které není legálně zaregistrováno v zemi této kanceláře, s výjimkou okolností uvedených v čl. 7 odst. 3.

ODDÍL III

ZVLÁŠTNÍ PŘEDPISY, JIMIŽ SE ŘÍDÍ SMLUVNÍ VZTAHY MEZI KANCELÁŘEMI NA ZÁKLADĚ DOMNĚLÉHO POJISTNÉHO KRYTÍ (NEPOVINNÁ USTANOVENÍ)

Tento oddíl se použije tam, kde se smluvní vztahy mezi kanceláři opírají o domnělé pojistné krytí, s výhradou některých výjimek.

Článek 10

Povinnosti kanceláří

Kanceláře, na něž se tento oddíl vztahuje, zaručují na zcela vzájemném základě náhradu všech částek, které jsou splatné podle těchto předpisů a které se odvozují z jakékoli nehody, jíž se účastní vozidlo s obvyklým stanovištěm na území státu, pro který je každá z těchto kanceláří příslušná, bez ohledu na to, zda je vozidlo pojištěné či nikoli.

Článek 11

Pojem obvyklé stanoviště

1. Území státu, kde má vozidlo své obvyklé stanoviště, se stanovuje na základě kteréhokoli z těchto kritérií:
 - 1.1 území státu, jehož poznávací značku vozidlo nese;
 - 1.2 u typů vozidel, která nemusí mít poznávací značku, avšak vozidlo má pojistnou značku nebo rozlišující znak odpovídající poznávací značce, území státu, kde byly pojistná značka nebo znak vydány;
 - 1.3 u určitých typů vozidel, která nemusí mít poznávací značku, pojistnou značku ani rozlišující znak, území státu, v němž má osoba, která je držitelem vozidla, trvalé bydliště.
2. Jestliže vozidlo, které musí nést poznávací značku, nenese žádnou značku či nese značky, které mu nebyly vydány zákonně, účastnilo nehody, považuje se území, na němž k nehodě došlo, pro účely likvidace vzniklé škody za území, kde má vozidlo své obvyklé stanoviště.

Článek 12

Výjimky

Tento oddíl se nepoužije:

1. na vozidla, která nejsou registrovaná v zemích kanceláří s výhradou tohoto oddílu a pro něž vydal zelenou kartu člen kterékoli z těchto kanceláří. V případě nehody, jíž se účastní vozidlo, pro které byla vystavena zelená karta, jednají příslušné kanceláře podle předpisů stanovených v oddíle II;
2. na vozidla, která patří určitým osobám, jestliže stát, v němž jsou registrována, určil v ostatních státech úřad či orgán odpovědný za odškodnění poškozených v souladu s podmínkami, které platí v zemi, kde došlo k nehodě;
3. na určité typy vozidel nebo u určitých vozidel, která nesou zvláštní značku, pokud jejich použití v mezinárodní dopravě podmiňují zákony navštívené země vlastnictvím platné zelené karty nebo pojištěním do ciziny.

Každý stát vypracuje seznam vozidel ve smyslu odstavců 2 a 3 a seznam úřadů či orgánů určených v ostatních státech a kancelář daného státu o nich uvědomí Radu kanceláří.

Článek 13

Potvrzení území, kde má vozidlo své obvyklé stanoviště

Na každou žádost o potvrzení území, kde má vozidlo své obvyklé stanoviště, kterou zašle kanceláři faxem nebo elektronickou poštou kancelář země, kde došlo k nehodě, nebo zástupce jmenovaný pro tento účel, se odesílá definitivní odpověď do tří měsíců od podání žádosti. V případě, že na takovou žádost do konce této lhůty nedojde odpověď, má se za to, že území, kde má vozidlo své obvyklé stanoviště, je potvrzeno.

Článek 14**Trvání záruky**

Kanceláře mohou omezit trvání záruky, kterou poskytují podle článku 10, v souvislosti

1. s vozidly s dočasnou poznávací značkou, jejíž formát byl již dříve oznámen Radě kancelářů. V takových případech trvá záruka dvanáct měsíců ode dne ukončení platnosti, které je uvedeno na značce;
2. s jakýmkoli jinými vozidly ve smyslu vzájemných dohod, které byly podepsány s jinými kanceláři a oznámeny Radě kancelářů.

Článek 15**Jednostranné uplatnění záruky na základě domnělého pojistného krytí**

S výjimkou jinak znějících právních předpisů se mohou kanceláře dohodnout na jednostranném použití tohoto oddílu v rámci svých dvoustranných vztahů.

ODDÍL IV**PŘEDPISY, JIMIŽ SE ŘÍDÍ DOHODY UZAVŘENÉ MEZI NÁRODNÍMI KANCELÁŘEMI POJISTITELŮ
(ZÁVAZNÁ USTANOVENÍ)****Článek 16****Dvoustranné dohody – podmínky**

1. Kanceláře mohou mezi sebou uzavřít dvoustranné dohody, čímž se v rámci svých dvoustranných vztahů zaváží k tomu, že budou dodržovat závazná ustanovení těchto vnitřních předpisů, jakož i nepovinná ustanovení, která jsou zde uvedena.
2. Tyto dohody podepisují smluvní kanceláře ve třech vyhotoveních, přičemž každá kancelář obdrží jedno vyhotovení. Třetí vyhotovení se zasílá Radě kancelářů, která je po konzultaci příslušných stran informuje o dni vstupu jejich dohody v platnost.
3. Tyto dohody obsahují doložky, které stanovují:
 - 3.1 identifikaci smluvních kancelářů s uvedením jejich statusu členů Rady kancelářů a území, pro něž jsou příslušné;
 - 3.2 jejich závazek dodržovat závazná ustanovení těchto vnitřních předpisů;
 - 3.3 jejich závazek dodržovat taková nepovinná ustanovení, která společně vyberou a schválí;
 - 3.4 vzájemná oprávnění, která byla udělena těmito kanceláři jejich vlastním jménem a za jejich členy a která se týkají likvidace škod smírně nebo při mimosoudním či soudním řízení, kde jako výsledek lze očekávat odškodnění v důsledku nehody v rámci a v souladu s účelem těchto vnitřních předpisů;
 - 3.5 neomezené trvání dohody s výhradou práva každé smluvní kanceláře ukončit ji s dvanáctiměsíční výpovědní lhůtou, která je současně oznámena druhé straně a Radě kancelářů;
 - 3.6 automatické zrušení nebo pozastavení platnosti dohody, pokud je členství některé ze smluvních kancelářů v Radě kancelářů ukončeno nebo pozastaveno.
4. Vzor této dohody je přiložen (dodatek III).

Článek 17**Výjimka**

1. Odchylně od článku 16 oznámí kanceláře členských států Evropského hospodářského prostoru v souladu s článkem 2 směrnice 72/166/EHS ze dne 24. dubna 1972 vzájemné přijetí těchto vnitřních předpisů mnohostrannou dohodou, jejíž den vstupu v platnost určí Komise Evropské unie ve spolupráci s Radou kancelářů.
2. Kanceláře zemí, které nejsou členy Evropského hospodářského prostoru, se mohou připojit k této mnohostranné dohodě tím, že budou respektovat podmínky, které určil příslušný výbor, jak je stanoveno ve stanovách Rady kancelářů.

ODDÍL V

POSTUP PROVÁDĚNÍ ZMĚN VNITŘNÍCH PŘEDPISŮ (ZÁVAZNÁ USTANOVENÍ)

Článek 18

Postup

1. Změny těchto předpisů může provádět pouze generální shromáždění Rady kanceláří.
2. Odchylně od výše uvedeného:
 - a) může změny oddílu III provádět pouze výbor, jak je uvedeno ve stanovách Rady kanceláří. Tato ustanovení jsou závazná pro kanceláře, které se rozhodly, že budou uplatňovat oddíl III ve svých smluvních vztazích s jinými kanceláři, ačkoli nejsou členy tohoto výboru;
 - b) může změny článku 4.2 provádět pouze kancelář Evropského hospodářského prostoru.

ODDÍL VI

ROZHODČÍ ŘÍZENÍ (ZÁVAZNÁ USTANOVENÍ)

Článek 19

Rozhodčí doložka

Každý spor vzniklý v důsledku těchto vnitřních předpisů nebo s nimi související vyřeší rozhodčí řízení v souladu s platným rozhodčím řádem UNCITRAL (Komise OSN pro mezinárodní obchodní právo).

Rada kanceláří rozhodne o poplatcích rozhodců a vymahatelných nákladech.

Odpovědnost za jmenování rozhodců náleží předsedovi Rady kanceláří nebo případně předsedovi nominačního výboru.

Rozhodčí soud tvoří tři rozhodci.

Rozhodčí řízení probíhá v angličtině a francouzštině.

ODDÍL VII

VSTUP V PLATNOST (ZÁVAZNÁ USTANOVENÍ)

Článek 20

Vstup v platnost

Tyto vnitřní předpisy vstupují v platnost dnem 1. července 2003. Od tohoto dne nahrazují všechny vzorové dohody a Mnohostrannou dohodu o zárukách, které kanceláře podepsaly.

PŘÍLOHY

Příloha I: Doporučení č. 5

Příloha II: Směrnice ze dne 24. dubna 1972 (72/166/EHS)

Příloha III: Vzorová dohoda mezi kanceláři.

Kancelář

Člen Rady kanceláří

a

Kancelář

Člen Rady kanceláří

Se zavazují, že budou dodržovat závazná ustanovení vnitřních předpisů, které přijalo generální shromáždění Rady kanceláří dne 30. května 2002, a že budou dodržovat nepovinná ustanovení oddílu Tento závazek se rovněž týká jakékoli následné změny uvedených vnitřních předpisů;

Udělují si navzájem oprávnění přijmout výsledek jakéhokoli soudního či mimosoudního řízení, které může vést k výplatě odškodnění nebo k likvidaci jakékoli škody způsobené nehodami v souvislosti s vnitřními předpisy.

Dohoda se uzavírá na dobu neurčitou. Kterýkoli signatář ji však může ukončit s dvanáctiměsíční výpovědní lhůtou. Výpověď se podává současně druhé smluvní straně a generálnímu tajemníkovi Rady kanceláří.

Dále je dohodnuto, že se tato dohoda ukončí nebo pozastaví automaticky, pokud je členství kteréhokoli signatáře v Radě kanceláří ukončeno nebo pozastaveno.

Datum vstupu této dohody v platnost sdělí signatářům generální tajemník Rady kanceláří poté, co obdrží vyhotovení podepsané oběma stranami.

DODATEK 2

SEZNAM ODCHYLEK

RAKOUSKO

Vozidla se značkou s omezenou časovou platností účastníci se nehod, k nimž došlo více než dvanáct měsíců po uplynutí data uvedeného na značce.

BELGIE

Vozidla se značkou s omezenou časovou platností účastníci se nehod, k nimž došlo více než dvanáct měsíců po uplynutí data uvedeného na značce.

ŠVÝCARSKO (a LICHTENŠTĚJNSKO)

Vozidla se značkou s omezenou časovou platností účastníci se nehod, k nimž došlo více než dvanáct měsíců po uplynutí data uvedeného na značce.

KYPR

1. Vozidla se značkou s omezenou časovou platností účastníci se nehod, k nimž došlo více než dvanáct měsíců po uplynutí data uvedeného na značce.
2. Vozidla náležející ozbrojeným silám a vojenskému a civilnímu personálu spadajícímu do působnosti mezinárodních dohod.

ČESKÁ REPUBLIKA

Vozidla se značkou s omezenou časovou platností účastníci se nehod, k nimž došlo více než dvanáct měsíců po uplynutí data uvedeného na značce.

NĚMECKO

1. Vozidla se značkou s omezenou časovou platností účastníci se nehod, k nimž došlo více než dvanáct měsíců po uplynutí data uvedeného na značce.
2. Vojenská vozidla podléhající mezinárodním dohodám.

DÁNSKO (a FAERSKÉ OSTROVY)

1. Vozidla se značkou s omezenou časovou platností účastníci se nehod, k nimž došlo více než dvanáct měsíců po uplynutí data uvedeného na značce.
2. Vojenská vozidla podléhající mezinárodním dohodám.

FRANCIE (a MONAKO)

Vojenská vozidla podléhající mezinárodním dohodám.

FINSKO

Vozidla se značkou s omezenou časovou platností účastníci se nehod, k nimž došlo více než dvanáct měsíců po uplynutí data uvedeného na značce.

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA (a NORMANSKÉ OSTROVY, GIBRALTAR a OSTROV MAN)

Vozidla NATO podléhající ustanovením Londýnské úmluvy ze dne 19. června 1951 a Pařížskému protokolu ze dne 28. srpna 1952.

ŘECKO

1. Vozidla se značkou s omezenou časovou platností účastníci se nehod, k nimž došlo více než dvanáct měsíců po uplynutí data uvedeného na značce. (Platí pro nehody, k nimž došlo po 1. říjnu 1993 včetně.)
2. Vozidla náležející mezivládním organizacím (zelené tabulky s písmeny CD a ΔΣ, za nimiž následuje registrační číslo).

3. Vozidla náležející ozbrojeným silám a vojenskému a civilnímu personálu NATO (žluté tabulky s písmeny EA, za nimiž následuje registrační číslo).
4. Vozidla náležející řeckým ozbrojeným silám (tabulky s písmeny ES).
5. Vozidla náležející spojeneckým silám v Řecku (tabulky s písmeny AFG).
6. Vozidla se zkušební značkou (bílé tabulky s písmeny ΔOK, za nimiž následuje registrační číslo).

MAĎARSKO

Vozidla se značkou s omezenou časovou platností účastníci se nehod, k nimž došlo více než dvanáct měsíců po uplynutí data uvedeného na značce.

ITÁLIE (a REPUBLIKA SAN MARINO a Vatikánský městský stát)

1. Vozidla se značkou s omezenou časovou platností účastníci se nehod, k nimž došlo více než dvanáct měsíců po uplynutí data uvedeného na značce.
2. Vozidla náležející ozbrojeným silám a vojenskému a civilnímu personálu spadajícímu do působnosti mezinárodních dohod (např. se značkou AFI a mezinárodní organizace jako NATO).
3. Vozidla bez poznávací značky (zejména mopedy a kola s přídatným motorem).
4. Zemědělské stroje (jako zemědělské traktory, jejich přívěsy a veškeré další vozy zkonstruované speciálně pro zemědělské práce).

IRSKO

Vozidla se značkou s omezenou časovou platností účastníci se nehod, k nimž došlo více než dvanáct měsíců po uplynutí data uvedeného na značce.

ISLAND

Vozidla se značkou s omezenou časovou platností účastníci se nehod, k nimž došlo více než dvanáct měsíců po uplynutí data uvedeného na značce.

LUCEMBURSKO

Vozidla se značkou s omezenou časovou platností účastníci se nehod, k nimž došlo více než dvanáct měsíců po uplynutí data uvedeného na značce.

NORSKO

Vozidla se značkou s omezenou časovou platností účastníci se nehod, k nimž došlo více než dvanáct měsíců po uplynutí data uvedeného na značce.

NIZOZEMSKO

1. Vozidla se značkou s omezenou časovou platností účastníci se nehod, k nimž došlo více než dvanáct měsíců po uplynutí data uvedeného na značce. (Pro nehody, k nimž došlo po 1. říjnu 1993 včetně.)
2. Soukromá vozidla náležející příslušníkům nizozemského vojska a jejich rodinám umístěným v Německu.
3. Vozidla náležející německému vojenskému personálu umístěnému v Nizozemsku.
4. Vozidla náležející osobám patřícím k Ústředí spojeneckých sil pro střední Evropu.
5. Služební vozidla ozbrojených sil NATO.

PORTUGALSKO

1. Zemědělské stroje a motorizované mechanické přístroje, u nichž portugalské právo nepožaduje poznávací značky.
2. Vozidla náležející cizím státům a mezinárodním organizacím, jejichž členem je Portugalsko (bílé tabulky – červená čísla, před nimiž jsou uvedena písmena CD nebo FM).
3. Vozidla náležející portugalskému státu (černé tabulky – bílá čísla, před nimiž jsou uvedena písmena AM, AP, EP, ME, MG nebo MX podle příslušného vládního resortu).

ŠVÉDSKO

Vozidla se značkou s omezenou časovou platností účastníci se nehod, k nimž došlo více než dvanáct měsíců po uplynutí data uvedeného na značce.

SLOVENSKO

Vozidla se značkou s omezenou časovou platností účastníci se nehod, k nimž došlo více než dvanáct měsíců po uplynutí data uvedeného na značce.

SLOVINSKO

Vozidla se značkou s omezenou časovou platností účastníci se nehod, k nimž došlo více než dvanáct měsíců po uplynutí data uvedeného na značce.

DODATEK 3

ODKLÁDACÍ DOLOŽKY**FRANCIE**

Ustanovení čl. 11 odst. 2 vnitřních předpisů se nepoužijí pro Bureau Central Français, dokud nebudou francouzské správní předpisy změněny tak, aby bylo zajištěno dodržování předpisů nebo aby mohla být podepsána dohoda umožňující jejich uplatňování.

ITÁLIE

Ustanovení čl. 11 odst. 2 vnitřních předpisů se nepoužijí pro Ufficio Centrale Italiano (UCI), dokud nebudou správní předpisy používané v této zemi změněny v souladu s použitelným právem Evropského společenství tak, aby bylo zajištěno dodržování požadavků tohoto práva.

PORTUGALSKO

Ustanovení čl. 11 odst. 2 vnitřních předpisů se nepoužijí pro Gabinete Português de Carta Verde, dokud nebudou správní předpisy používané v této zemi změněny v souladu s použitelným právem Evropského společenství tak, aby bylo zajištěno dodržování požadavků tohoto práva.

ŠVÝCARSKO

Ustanovení čl. 11 odst. 2 vnitřních předpisů se nepoužijí pro pro Swiss National Bureau of Insurance, dokud nebudou správní předpisy používané v této zemi změněny v souladu s použitelným právem Evropského společenství tak, aby bylo zajištěno dodržování požadavků tohoto práva.
